

knusende for Pettermann. — Først med Weller er Problemet virkelig løst. Kraft, Sundhed, Sindslige-vægt og Livsglæde for den hele Menneskehed ved de simpleste og naturligste Midler — Historien om Kolumbusægget endnu engang.«

»Agter De at opholde Dem her i længere Tid, Generalkonsul Kolding?« vedblev den utrættelige Spørger.

»Veed det skam ikke. Vi plejer ellers at være i San Remo i Sæsonen, men baade min Kone og jeg synes, at Luften er nok saa kraftig her. Prøv engang! Det er, som om man inddrikker Styrke og Livsmod med hvert Aandedrag.«

Han lukkede selv Øjnene og aandede tre Gange dybt ud. Det var som en Andagt; og da han igen slog Blikket op, havde hans Ansigt ogsaa et helt forklaret Udtryk.

»Og Naturen er jo lige pragtfuld allevegne her,« fortsatte han derpaa. »Man maa erkende, at Vorherre her været paa Højden af sin Skaberkraft, da han modellerede denne vidunderlige Kyst. Som Arthur Høj forleden saa brillant skrev i en Kronik: I disse herligt svungne Linjer paa Evropas Fodstykke synes man at læse hans Kunstner-Signatur: *Deus-fecit!*«

Med udstrakt Pegefinger skrev han Ordene i Luften; men midt i den afsluttende Krusedulle